

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Postępowanie upadłościowe w kontekście prawa spółek UE

P7_TA(2011)0484

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie postępowań upadłościowych w kontekście prawa spółek w UE (2011/2006(INI))

(2013/C 153 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie upadłości),
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 2 maja 2006 r. ⁽²⁾, z dnia 10 września 2009 r. ⁽³⁾ i z dnia 21 stycznia 2010 r. ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 42 i 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jak również Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0355/2011),
- A. mając na uwadze, że rozbieżności między krajowymi przepisami prawnymi dotyczącymi upadłości powodują korzyści lub ograniczenia konkurencji oraz trudności dla spółek prowadzących działalność transgraniczną, co może stanowić przeszkodę w pomyślnej restrukturyzacji spółek w stanie upadłości; mając na uwadze, że trudności te sprzyjają zjawisku wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. forum-shopping); mając na uwadze, że rynek wewnętrzny skorzystałby na istnieniu równych szans;
- B. mając na uwadze, że należy podjąć środki, by zapobiegać nadużywaniu i rozpowszechnianiu zjawiska wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. forum-shopping) oraz że należy zapobiegać prowadzeniu konkurencyjnych postępowań głównych;
- C. mając na uwadze, że chociaż utworzenie materialnego prawa upadłościowego na szczeblu UE nie jest możliwe, istnieją pewne obszary prawa upadłości, w których warto przeprowadzić harmonizację i w których jest ona możliwa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 1.⁽²⁾ Sprawa C-341/04 Eurofood IFSC Ltd, Zb.Orz. z 2006 r., s. I-3813.⁽³⁾ Sprawa C-97/08 Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. z 2009 r., s. I-8237.⁽⁴⁾ Sprawa C-444/07 MG Probud Gdynia sp. z o.o., Zb.Or. z 2010 r., s. I-417.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- D. mając na uwadze coraz większą konwergencję krajowych przepisów prawa upadłościowego w państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie upadłości zostało przyjęte w 2000 r. i obowiązuje od ponad dziewięciu lat; mając na uwadze, że Komisja powinna przedstawić sprawozdanie na temat stosowania rozporządzenia najpóźniej do dnia 1 czerwca 2012 r.;
- F. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie upadłości powstało w wyniku bardzo długiego procesu negocjacji, co sprawiło, że liczne skomplikowane kwestie nie weszły w jego zakres, a podejście do wielu spraw było anachroniczne już w chwili jego przyjęcia;
- G. mając na uwadze, że od momentu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie upadłości zaszło wiele zmian, dwanaście nowych państw przystąpiło do Unii i doszło do niezwykłego nasilenia zjawiska tworzenia grup spółek;
- H. mając na uwadze, że upadłość ma negatywne skutki nie tylko dla zainteresowanych przedsiębiorstw, lecz także dla gospodarki państw członkowskich, oraz że należy w związku z tym dążyć do tego, by uchronić każdy podmiot gospodarczy, każdego podatnika i pracodawcę przed skutkami upadłości;
- I. mając na uwadze, że podejście do postępowania upadłościowego koncentruje się obecnie raczej na ratowaniu spółki jako alternatywie wobec likwidacji;
- J. mając na uwadze, że prawo upadłościowe powinno stanowić sposób ratowania spółek na szczeblu Unii; mając na uwadze, że takie postępowanie powinno w miarę możliwości służyć dłużnikowi, wierzycielom i pracownikom;
- K. mając na uwadze, że postępowanie upadłościowe nie powinno być wykorzystywane w niewłaściwy sposób przez wierzycieli, którzy chcą uniknąć w ten sposób zwykłej drogi postępowania w dążeniu do realizacji swoich roszczeń, a także mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest wprowadzenie odpowiednich gwarancji procesowych;
- L. mając na uwadze, że należy stworzyć ramy prawne lepiej dostosowane do przypadków tymczasowej niewypłacalności spółki;
- M. mając na uwadze, że w swoim komunikacie z dnia 3 marca 2010 r. pt. „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010) 2020), w nawiązaniu do brakujących ogniw i punktów przeciążenia, które utrudniają urzeczywistnienie jednolitego rynku XXI wieku, Komisja stwierdziła, co następuje: „Należy poprawić dostęp MŚP do jednolitego rynku; konieczny jest rozwój przedsiębiorczości, czemu mają służyć konkretne inicjatywy, między innymi uproszczenie prawa spółek (procedury upadłościowe, statut spółki prywatnej itp.) oraz inicjatywy umożliwiające zbankrutowanym przedsiębiorcom ponowne otwarcie działalności.”;
- N. mając na uwadze, że prawo upadłościowe powinno przewidywać również zasady likwidacji spółki w sposób najmniej szkodliwy i najbardziej korzystny dla wszystkich uczestników, jeżeli okaże się, że spółki nie udało się lub prawdopodobnie nie uda się uratować;
- O. mając na uwadze, że w każdym przypadku należy zbadać przyczyny upadłości przedsiębiorstwa, tzn. ustalić, czy trudności finansowe przedsiębiorstwa mają charakter przejściowy, czy też przedsiębiorstwo jest całkowicie niewypłacalne; mając na uwadze, że przede wszystkim chodzi o to, że aby móc ocenić, czy dłużnik jest wypłacalny, czy też nie, należy ustalić jego wszystkie aktywa i zobowiązania finansowe;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- P. mając na uwadze, że grupy spółek stanowią powszechne zjawisko, lecz kwestia ich niewypłacalności nie została jeszcze rozwiązana na szczeblu Unii; mając na uwadze prawdopodobieństwo, że niewypłacalność grupy spółek może spowodować wszczęcie odrębnych postępowań upadłościowych w ramach różnych jurysdykcji wobec każdego członka grupy w stanie upadłości; mając na uwadze, że w razie braku koordynacji tych postępowań całościowa reorganizacja grupy jest mało prawdopodobna i konieczny może być jej podział na elementy składowe, co spowoduje straty dla wierzycieli, udziałowców i pracowników;
- Q. mając na uwadze, że w przypadku upadłości grup spółek bardzo trudno jest obecnie przeprowadzić postępowanie naprawcze z uwagi na różne uregulowania krajowe obowiązujące w UE, co stanowi zagrożenie dla tysięcy miejsc pracy;
- R. mając na uwadze, że połączenie krajowych rejestrów upadłości oraz stworzenie ogólnodostępnej możliwości szczegółowego przeszukiwania baz danych na temat postępowań upadłościowych umożliwiłoby wierzycielom, udziałowcom, pracownikom i sądom sprawdzenie tego, czy w innym państwie członkowskim wszczęto postępowanie upadłościowe, oraz ustalenie terminów i szczegółów dotyczących zgłaszania roszczeń; mając na uwadze, że takie rozwiązanie sprzyjałoby gospodarnej administracji i zwiększyłoby przejrzystość przy jednoczesnym poszanowaniu ochrony danych;
- S. mając na uwadze, że transgraniczne „testamenty” powinny być prawnie egzekwowalne w odniesieniu do instytucji finansowych i brane pod uwagę w odniesieniu do wszystkich korporacji o znaczeniu systemowym, nawet jeżeli nie są to instytucje finansowe, jako ważny krok prowadzący do stworzenia odpowiednich transgranicznych ram postępowania upadłościowego;
- T. mając na uwadze, że przepisy dotyczące postępowań upadłościowych muszą przewidywać specjalne rozwiązania odnoszące się do wydzielenia zdolnych do funkcjonowania jednostek, które świadczą podstawowe usługi, takie jak systemy płatnicze i inne mechanizmy określone w „testamentach”, oraz mając w związku z tym na uwadze, że państwa członkowskie powinny również dopilnować, aby ich przepisy upadłościowe zawierały odpowiednie postanowienia przewidujące szczególne ustalenia na szczeblu UE dotyczące wydzielenia z niewypłacalnych konglomeratów transgranicznych jednostek zdolnych do funkcjonowania;
- U. mając na uwadze, że w celu osiągnięcia sprawiedliwego wyniku postępowania upadłościowego powinny uwzględnić transfery wewnątrzgrupowe, aby zagwarantować, że, w stosownych przypadkach, w kontekście transgranicznym aktywa podlegają odzyskaniu;
- V. mając na uwadze, że niektórych przedsiębiorstw inwestycyjnych, a w szczególności ubezpieczycieli, nie można rozwiązać na podstawie pobieżnej oceny, lecz wymagają rozwiązania prowadzącego do sprawiedliwej dystrybucji aktywów w czasie; mając na uwadze, że przeniesienie przedsiębiorstwa, jego rozwiązanie lub kontynuacja działalności nie powinny być uniemożliwiane, a w razie potrzeby powinny być potraktowane w sposób priorytetowy;
- W. mając na uwadze, że jakakolwiek decyzja o objęciu całych grup, a nie pojedynczych jednostek prawnych, postępowaniem upadłościowym powinna być ukierunkowana na wynik i powinna uwzględniać ewentualny efekt domina, jak np. uruchomienie innych narzędzi postępowania naprawczego lub wpływ na systemy gwarancji, które obejmują kilka znaków firmowych w obrębie jednej grupy;
- X. mając na uwadze, że należałoby zastanowić się nad definicją zharmonizowanych procedur i norm dofinansowania konglomeratów transgranicznych, w szczególności w kwestii zamiany długu na kapitał własny;
- Y. mając na uwadze, że mimo iż prawo pracy należy do kompetencji państw członkowskich, prawo dotyczące niewypłacalności może mieć wpływ na prawo pracy oraz że w kontekście postępującej globalizacji – a nawet kryzysu gospodarczego – należy przeanalizować kwestię niewypłacalności z perspektywy prawa pracy, gdyż różnice w definiowaniu „zatrudnienia” oraz „pracownika” w państwach członkowskich nie powinny stanowić zagrożenia dla praw pracowników w przypadku niewypłacalności; mając jednak na uwadze, że jakakolwiek debata na temat szczególnych zagadnień związanych z niewypłacalnością nie powinna automatycznie stać się pretekstem do regulowania prawa pracy na szczeblu UE;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- Z. mając na uwadze, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy⁽¹⁾ ma na celu zagwarantowanie minimalnego stopnia ochrony pracowników w przypadku niewypłacalności, zapewniając jednocześnie państwom członkowskim odpowiedni stopień elastyczności; mając na uwadze, że istnieją różnice w zakresie wdrożenia przepisów w poszczególnych państwach członkowskich i że należy te różnice przeanalizować;
- AA. mając na uwadze, że dyrektywa 2008/94/WE wyraźnie obejmuje swoim zakresem stosowania pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, pracowników zatrudnionych w oparciu o umowę na czas określony i pracowników o czasowym stosunku pracy; mając na uwadze, że niezbędne jest wzmocnienie ochrony na wypadek niewypłacalności także z myślą o pracownikach zatrudnionych w oparciu o umowy niestandardowe;
- AB. mając na uwadze, że brak obecnie harmonizacji, jeżeli chodzi o ranking wierzycieli, co ogranicza przewidywalność wyników postępowania sądowego; mając na uwadze, że roszczenia pracowników muszą być traktowane bardziej priorytetowo w stosunku do roszczeń innych wierzycieli;
- AC. mając na uwadze, że zakres zastosowania dyrektywy 2008/94/WE, a w szczególności rozumienie terminu „zaległe roszczenie”, jest zbyt szeroki, ponieważ szereg państw członkowskich stosuje węższą decyzję wynagrodzenia (tzn. z wyłączeniem odprawy, premii, zwrotu kosztów itp.), czego wynikiem może być brak realizacji znacznych roszczeń;
- AD. mając na uwadze, że do kompetencji państw członkowskich należy definicja terminów „wynagrodzenie” i „płaca”, pod warunkiem, że są one zgodne z ogólnymi zasadami równouprawnienia i niedyskryminacji między pracownikami, w celu zapewnienia, że każdy przypadek upadłości, który może potencjalnie mieć negatywny wpływ na pracowników, jest uwzględniany przy wypłacie odszkodowania zgodnie z celem socjalnym przyświecającym dyrektywie 2008/94/WE i minimalnymi kwotami, które zostaną określone;
- AE. mając na uwadze, że w związku z umowami o pracę w UE oraz różnorodnością takich umów w państwach członkowskich nie ma obecnie możliwości zdefiniowania terminu „pracownik” na szczeblu europejskim;
- AF. mając na uwadze, że należy w jak największym stopniu unikać wyłączeń z zakresu zastosowania dyrektywy 2008/94/WE;
- AG. mając na uwadze, że działania legislacyjne, o które wnioskuje się w niniejszej rezolucji, powinny – zgodnie z apelem Parlamentu – opierać się na szczegółowych ocenach skutków;
1. zwraca się do Komisji o przedłożenie na podstawie art. 50, art. 81 ust. 2 lub art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jednego lub kilku wniosków dotyczących unijnego prawa regulującego upadłość spółek, zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi określonymi w załączniku do niniejszego sprawozdania, aby zapewnić równe szanse w oparciu o pogłębioną analizę wszelkich wykonalnych alternatyw;
 2. potwierdza, że zalecenia te są zgodne z prawami podstawowymi oraz zasadą pomocniczości;
 3. uważa, że skutki finansowe składanego wniosku muszą zostać pokryte z odpowiednich środków budżetowych;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku, Komisji oraz Radzie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 28.10.2008, s. 36.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI

SZCZEGÓLWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WNIOSKOWANEGO PROJEKTU

Część I: Zalecenia dotyczące harmonizacji szczegółowych aspektów prawa upadłościowego i prawa spółek*1.1. Zalecenie w sprawie harmonizacji niektórych aspektów wszczynania postępowania upadłościowego*

Parlament Europejski proponuje zharmonizowanie warunków wszczynania postępowania upadłościowego. Parlament Europejski uważa, że pewne aspekty wszczynania postępowań należy zharmonizować dyrektywą, tak aby:

- istniała możliwość wszczynania postępowania upadłościowego przeciwko dłużnikom, którzy są osobami fizycznymi, podmiotami prawnymi lub ich połączeniem;
- postępowanie upadłościowe było wszczynane terminowo w celu umożliwienia uratowania przedsiębiorstwa zmagającego się z trudnościami;
- postępowanie upadłościowe mogło dotyczyć majątku tych dłużników, majątku podmiotów nieposiadających osobowości prawnej (np. europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych), nieruchomości potomka oraz aktywów stanowiących wspólny majątek;
- wszystkie przedsiębiorstwa mogły wszcząć postępowanie upadłościowe w przypadku gdy upadłość ma charakter tymczasowy, by mogły one się zabezpieczyć;
- postępowanie upadłościowe mogło zostać również wszczęte po rozwiązaniu podmiotu prawnego lub podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej, o ile nie przeprowadzono podziału majątku lub w przypadku istnienia dostępnego majątku;
- sąd lub inny właściwy organ mógł wszcząć postępowanie upadłościowe na pisemny wniosek wierzyciela lub dłużnika; wniosek o wszczęcie postępowania można cofnąć do momentu wszczęcia postępowania lub odrzucenia wniosku przez sąd;
- wierzyciel mógł wystąpić o wszczęcie postępowania, jeżeli ma w tym interes prawny i potrafi uzasadnić swoje roszczenie;
- wszczęcie postępowania było możliwe, jeżeli dłużnik jest niewypłacalny, tj. nie może wywiązać się ze zobowiązań do płatności; jeżeli to dłużnik składa wniosek, postępowanie można również wszcząć w przypadku, gdy dłużnik jest w stanie bliskim upadłości, tj. prawdopodobnie nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań do płatności;
- jeśli chodzi o obowiązek ogłoszenia upadłości spółki przez dłużnika, postępowanie trzeba wszcząć w terminie od jednego do dwóch miesięcy po zaprzestaniu płatności, o ile sąd nie wszczął jeszcze postępowania wstępnego ani nie podjął innych właściwych czynności w celu zabezpieczenia majątku i o ile istnieje majątek wystarczający do pokrycia kosztów postępowania upadłościowego;
- państwa członkowskie mają obowiązek wprowadzenia przepisów, które powodują odpowiedzialność dłużnika w przypadku niezgłoszenia lub nieodpowiedniego zgłoszenia upadłości spółki oraz zapewnienia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszcających sankcji.

1.2. Zalecenie w sprawie harmonizacji niektórych aspektów zgłaszania roszczeń

Parlament Europejski proponuje zharmonizowanie warunków zgłaszania roszczeń podczas postępowania upadłościowego. Parlament Europejski uważa, że pewne aspekty składania takich roszczeń należy zharmonizować dyrektywą, tak aby:

- data zapadalności niezapłaconych wierzytelności była datą wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, tj. datą decyzji dotyczącej wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego lub datą odmowy wszczęcia postępowania ze względu na niepokrycie kosztów;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- wierzyciele zgłaszali zarządcy roszczenia w formie pisemnej w określonym terminie;
- państwa członkowskie miały obowiązek wyznaczenia tego terminu w okresie od jednego miesiąca do trzech miesięcy od dnia ogłoszenia stanu upadłości;
- wierzyciel miał obowiązek przedstawienia dokumentacji na poparcie roszczenia;
- zarządca utworzył wykaz zgłoszonych roszczeń, a wykaz został udostępniony we właściwym sądzie w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego;
- spóźnione roszczenia, tj. roszczenia zgłoszone przez wierzyciela po terminie, były rozpatrywane, ale mogły powodować dodatkowe koszty dla danego wierzyciela;

1.3. Zalecenie w sprawie harmonizacji niektórych aspektów zaskarżenia czynności prawnych

Parlament Europejski proponuje zharmonizowanie niektórych aspektów zaskarżenia czynności prawnych w taki sposób, aby:

- przepisy państw członkowskich przewidywały możliwość zakwestionowania czynności podjętych przed wszczęciem postępowania, które są szkodliwe dla wierzycieli;
- czynnościami, które mogą być przedmiotem zaskarżenia, były transakcje przeprowadzane w stanie bliskim upadłości, tworzenie zabezpieczeń, transakcje z podmiotami powiązаныmi oraz transakcje przeprowadzane z zamiarem oszukania wierzycieli;
- okres, w ciągu którego dana czynność może zostać zaskarżona, był różny w zależności od rodzaju czynności; okresy te rozpoczynają się w dniu złożenia wniosku o wszczęcie postępowania; okres taki może wynosić od trzech do dziewięciu miesięcy dla transakcji dokonywanych w stanie bliskim upadłości, od sześciu do dwunastu miesięcy dla tworzenia zabezpieczeń, od roku do dwóch lat dla transakcji ze stronami powiązаныmi oraz od trzech do pięciu lat dla transakcji przeprowadzanych z zamiarem oszukania wierzycieli;
- obowiązek udowodnienia, że czynność można – lub nie – zakwestionować, zasadniczo spoczywa na stronie, która kwestionuje daną czynność; w przypadku transakcji z powiązаныmi stronami ciężar dowodu spoczywa na powiązаныch stronach.

1.4. Zalecenie w sprawie harmonizacji aspektów ogólnych wymogów w odniesieniu do kwalifikacji i działań zarządców

- zarządca musi zostać zatwierdzony przez właściwe organy państwa członkowskiego lub wezwany przez sąd właściwy państwa członkowskiego, cieszyć się dobrą reputacją i posiadać wykształcenie niezbędne do pełnienia swojej funkcji;
- zarządca musi być kompetentny i posiadać odpowiednie kwalifikacje do przeprowadzania oceny sytuacji dłużnika oraz do objęcia zarządzania spółką;
- w przypadku wszczęcia głównego postępowania upadłościowego, syndyk powinien mieć prawo, w terminie sześciu miesięcy, ogłosić zabezpieczenie aktywów z mocą wsteczną, jeżeli spółka przystąpiłaby do przeniesienia kapitału;
- syndyk powinien mieć prawo ściągnięcia – w drodze odpowiednich i priorytetowych procedur – kwot należnych przedsiębiorstwu na poczet rozliczeń z wierzycielami i jako rozwiązanie alternatywne do przeniesienia wierzytelności;
- zarządca musi być niezależny od wierzycieli i innych stron zainteresowanych postępowaniem upadłościowym;
- w razie wystąpienia konfliktu interesów zarządca musi zrezygnować z pełnionej funkcji.

1.5. Zalecenie w sprawie harmonizacji niektórych aspektów planów restrukturyzacji

Parlament Europejski proponuje zharmonizowanie różnych aspektów tworzenia planów restrukturyzacji oraz ich skutków i treści w taki sposób, aby:

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- dłużnik lub zarządca mogli przedstawić plan restrukturyzacji jako alternatywę wobec postępowania zgodnie z przepisami
- plan zawierał postanowienia dotyczące spłaty wierzycieli i zobowiązań dłużników po zakończeniu postępowania upadłościowego;
- plan zawierał wszystkie niezbędne informacje umożliwiające wierzycielom podjęcie decyzji, czy mogą zaakceptować plan;
- plan podlegał zatwierdzeniu lub odrzuceniu przez właściwy sąd na podstawie specjalnej procedury;
- wierzyciele, których wierzytelności nie uwzględniono w planie naprawczym, nie byli uprawnieni do głosowania w sprawie planu lub, przynajmniej, nie powinni mieć możliwości utrudnienia jego realizacji.

Część 2: Zalecenia dotyczące zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego

2.1. Zalecenie dotyczące zakresu rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego

Parlament Europejski uważa, że należy rozszerzyć zakres rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego, aby objąć nim postępowanie upadłościowe, w ramach którego dłużnik nie zostaje pozbawiony własności lub w przypadku którego wyznaczono wstępnego zarządcę. W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika A do rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego.

2.2. Zalecenie dotyczące definicji pojęcia „głównego ośrodka podstawowej działalności”

Parlament Europejski uważa, że rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego powinno obejmować definicję pojęcia „głównego ośrodka podstawowej działalności”, sformułowaną w sposób pozwalający zapobiec nieuczciwemu wyborowi sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy. Parlament Europejski sugeruje dodanie oficjalnej definicji opartej na brzmieniu punktu 13 preambuły, w którym kładzie się nacisk na obiektywną rozpoznawalność przez osoby trzecie.

Parlament Europejski jest zdania, że definicja ta powinna uwzględniać takie aspekty jak zewnętrzna rozpoznawalność realizacji głównej działalności przedsiębiorstwa, położenie aktywów, centrum działalności operacyjnej i produkcyjnej, miejsce pracy pracowników itp.

2.3. Zalecenie dotyczące definicji „oddziału” w kontekście postępowania wtórnego

Parlament Europejski jest zdania, że rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego powinno obejmować definicję „oddziału” jako miejsca działania, w którym dłużnik wykonuje działalność gospodarczą niemającą charakteru tymczasowego przy wykorzystaniu zasobów ludzkich oraz towarów i usług.

2.4. Zalecenie dotyczące współpracy między sądami

Parlament Europejski uważa, że art. 32 rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego powinien przewidywać jednoznacznie obowiązek komunikowania się i współpracy nie tylko zarządców, lecz również sądów.

W przypadku wszczynania głównych i pobocznych postępowań upadłościowych terminy przeprowadzania tych postępowań powinny być ujednolicone i skrócone.

2.5. Zalecenia dotyczące niektórych aspektów zaskarżania czynności prawnych

Parlament Europejski uważa, że należy dokonać przeglądu art. 13 rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego, tak aby nie sprzyjał transgranicznemu zaskarżaniu czynności prawnych, lecz pomógł w zapobieganiu skutecznemu zaskarżaniu czynności prawnych za pomocą klauzul dotyczących wyboru prawa właściwego.

W każdym razie przegląd przepisów dotyczących zaskarżania czynności prawnych powinien uwzględniać fakt, że wypłacalne jednostki zależne niewypłacalnej spółki holdingowej nie powinny być włączane do postępowania upadłościowego wskutek zaskarżania czynności prawnych zamiast podlegać sprzedaży w interesie wierzycieli jako działające przedsiębiorstwa.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Część 3: Zalecenia dotyczące upadłości grup spółek

Ze względu na różny poziom integracji w ramach różnych grup spółek Parlament Europejski uważa, że Komisja powinna przedstawić elastyczny wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego grup spółek, które uwzględniłoby następujące elementy:

1. Gdy tylko jest to możliwe ze względu na strukturę funkcjonalną lub strukturę własności, zastosowanie powinno mieć następujące podejście:
 - A. Postępowanie należy wszczynać w państwie członkowskim, w którym znajduje się główna siedziba grupy. Uznanie wszczęcia postępowania powinno następować automatycznie.
 - B. Wszczęcie zasadniczego postępowania powinno powodować zawieszenie postępowania w innym państwie członkowskim przeciwko innym członkom grupy.
 - C. Należy powołać jednego syndyka masy upadłościowej.
 - D. W każdym państwie członkowskim, w którym wszczęte zostają dodatkowe postępowania, należy utworzyć komitet reprezentujący i broniący interesów lokalnych wierzycieli i pracowników.
 - E. Jeśli niemożliwe jest określenie, do którego dłużnika należą poszczególne części majątku, lub dokonanie oceny roszczeń między przedsiębiorstwami, majątek należy w drodze wyjątku traktować łącznie.
2. W przypadku postępowania upadłościowego wobec grup zdecentralizowanych instrument powinien przewidywać następujące elementy:
 - A. zasady obowiązkowej koordynacji i współpracy między sądami, między sądami a pełnomocnikami zarządcy oraz między pełnomocnikami zarządcy;
 - B. zasady natychmiastowego uznawania decyzji sądowych dotyczących wszczynania, prowadzenia i rozstrzygnięcia postępowań upadłościowych oraz decyzji podjętych w związku z takimi postępowaniami;
 - C. zasady dotyczące dostępu zarządców i wierzycieli do wymiaru sprawiedliwości;
 - D. zasady ułatwiania i wspierania różnych form współpracy między sądami w celu skoordynowania postępowań upadłościowych oraz określenia warunków i zabezpieczeń, które powinny mieć zastosowanie do takich form współpracy. Mogłoby to dotyczyć wymiany informacji, koordynowania działań oraz opracowania wspólnych rozwiązań:
 - wzajemne przekazywanie sobie informacji przez sądy w dowolny sposób,
 - koordynacja zarządzania majątkiem i sprawami dłużnika oraz nadzór nad nimi,
 - negocjowanie, zatwierdzanie i wdrażanie uzgodnień dotyczących upadłości w związku z koordynacją postępowań,
 - koordynacja przesłuchań;
 - E. zasady umożliwiające i wspierające powołanie wspólnego zarządcy dla wszystkich postępowań, mianowanego przez sądy zaangażowane w postępowanie i wspieranego przez lokalnych pełnomocników tworzących komitet doradczy; oraz zasady określające sposób współpracy między członkami komitetu doradczego;
 - F. zasady umożliwiające i wspierające transgraniczne porozumienia dotyczące upadłości, które pozwoliłyby rozwiązać problem podziału odpowiedzialności pomiędzy różne zaangażowane sądy oraz różnych pełnomocników zarządcy w odniesieniu do różnych elementów prowadzenia postępowań i zarządzania nimi, w tym:
 - podział odpowiedzialności między strony porozumienia,
 - dostępność i koordynację środków naprawczych,

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- koordynacja przekazywania majątku na rzecz wierzycieli w ogóle,
- zgłaszanie i rozpatrywanie roszczeń,
- procedury komunikowania się obejmujące język, częstotliwość i sposób komunikacji,
- wykorzystanie majątku i dysponowanie nim,
- koordynacja i harmonizacja planów reorganizacji,
- kwestie wyraźnie związane z porozumieniem, w tym zmiany do umowy i jej rozwiązanie, interpretacja, skuteczność i rozstrzyganie sporów,
- prowadzenie postępowań, w szczególności w związku z zawieszeniem postępowania lub osiągnięciem porozumienia przez strony bez konieczności wstępowania na drogę sądową,
- gwarancje,
- koszty i opłaty.

Część 4: Zalecenie dotyczące utworzenia unijnego rejestru upadłości

Parlament Europejski pragnie przedstawić propozycję utworzenia unijnego rejestru upadłości w ramach europejskiego portalu e-sprawiedliwość, który w przypadku każdego wszczętego postępowania transgranicznego powinien zawierać co najmniej:

- odnośne decyzje i orzeczenia sądowe,
- powołanie zarządcy i jego dane kontaktowe,
- termin zgłaszania roszczeń.

Przekazywanie takich danych przez sądy do rejestru unijnego powinno być obowiązkowe.

Informacje powinny być podane w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie, oraz w języku angielskim.

Zmiany demograficzne i ich skutki dla polityki spójności

P7_TA(2011)0485

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie zmian demograficznych oraz ich konsekwencji dla przyszłej polityki spójności UE (2010/2157(INI))

(2013/C 153 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając piąte sprawozdanie DG REGIO na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, w szczególności str. 230-234,
- uwzględniając wnioski z piątego sprawozdania w sprawie spójności: przyszłość polityki spójności (COM(2010)0642) oraz dokument towarzyszący (SEC(2010)1348),
- uwzględniając dokument roboczy DG REGIO zatytułowany „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań stojących przed regionami UE” z listopada 2008 r. (dokument uzupełniający dokument roboczy służb Komisji SEC(2008)2868)),